Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 52 (784) * joi 29 decembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

PUTERNICĂ, LIBERĂ, PE SOARTĂ STĂPÎNĂ TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ!

Pe drumul spre fericire

Am ajuns, copii, în prag de An Nou 1961!

Lăsăm în urmă un an plin de roadele muncii părinților și fraților noștri, un an rodnic, bogat în succesele pe care întregul nostru popor le-a obținut pe drumul său spre deplina construire a socialismului.

Ne-am obișnuit la fiecare început de an, să privim drumul ce-l avem de străbătut pînă la celălalt an, treburile mai importante ce avem a le rostui și adesea, nerăbdători, ne gîndim că, pînă ce cutare fabrică, sau uzină, sau școală, sau hidrocentrală... va fi dată în folosință mai sînt atîtea zile. Și cu toții — mari și mici — punem umărul și ajutăm ca bogăția și frumusețea republicii noastre dragi să prindă aripi și să salte tot mai sus, spre mîndria noastră.

Zilele acestea, ultimele din 1960, deputații Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, s-au întrunit pentru a discuta lucruri deosebit de importante pentru viața întregii noastre țări. In Marea Adunare Națională s-a discutat și bugetul pe 1961 — buget care oglindește pe deplin posibilitățile tot mai mari ale statului nostru de a face ca industria și agricultura patriei să se ridice pe tot mai înalte culmi

Bugetul nostru pe 1961 este un buget al păcii, un buget al creșterii bunăstării poporului.

In S.U.A., și în alte state capitaliste, veniturile bugetului sînt realizate în mare măsură din impozitele și diferitele taxe mari pe care le suportă populația muncitoare. Omului sărac, statul capitalist îi jupoaie șapte piei de pe el, numai să poată stoarce cît mai mulți bani pentru înarmare, bani care, în cele din urmă, sub o formă sau alta, ajung în buzunarele capitaliștilor. La noi în țară însă, ca și în alte state socialiste, impozitele de la populație scad de la an la an, iar anul acesta, numai 6 la sută din veniturile bugetului vor fi asigurate din impozite

In 1961, vor intra în producție numeroase obiective industriale; uriașul combinat siderurgic de la Galați tot în 1961 va începe să fie construit, iar agricultura noastră va primi mii de tractoare, combine, semănători și alte mașini.

Statul nostru, prin grija partidului și a guvernului, a alocat pentru nevoile culturale, pentru sănătatea oamenilor muncii și a voastră, a copiilor, sume importante, care față de anul 1960 au crescut cu peste 1 miliard și jumătate.

Numai pentru ca voi, copiii, să învățați în școli tot mai fru-

SCINTEIA PIONIERULUI

(Continuare în pag. 7-a)



La mulți ani, dragi pionieri!

Ultima noapte a anului care se termină și zorile primei zile din anul care va veni, îi va găsi pe muncitorii brigăzilor noastre la locul lor de muncă. Cuptoarele Martin nu se opresc niciodată!

Prim-topitorii Iulian Ispas, Dumitru Stîngu, Ion Drăghin, au îndeplinit planul la oțelăria Martin încă de la 6 decembrie 1960.

Oțelarii noștri se gîndesc cu drag la voi, copiii, care colectînd fier vechi, participați alături de noi la sporirea cantității de oțel.

Noi muncim întrecîndu-ne și ne străduim să obținem noi succese în muncă.

La locul vostru de muncă — școala — trebuie să nu precupețiți nimic pentru a putea fi mîine oameni de nădejde.

La mulți ani, dragi pionieri din țara întreagă!

ȘTEFAN TRIPȘA
Erou al Muncii Socialiste
Combinatul Siderurgic, Hunedoara

Dragi pioneri, vă urez din toată inima, cu prilejul Noului An, succese la învățătură, ceea ce înseamnă și note bune, și bucurii mari pentru voi, pentru părinții și profesorii voștri.

Urările sînt sincere și frumoase dar ca ele să se-mplinească, totul depinde de voi, de seriozitatea cu care vă îndepliniți îndatoririle de școlari, de felul cum vă organizați vremea și, mai ales, de cum nu veți lăsa vremea să vi se scurgă printre degete, fără folos (știu eu ce știu despre unii elevi!).

Așadar, 1961 cu bine, cu note de la 7 în sus, cu joacă strașnică și cu vacanțe grozave!

MARIA BANUȘ
Laureată a Premiului de Stat

Cu ocazia Noului An 1961 din toată inima doresc pionierilor noștri — mîndria noastră, a tuturor — mult spor la muncă și cele mai frumoase succese la învățătură; le doresc ca atunci, cînd vor fi mari, să devină constructori demni ai socialismului în scumpa noastră patrie.

Academician
EUGEN MACOVSCHI

Voi, pionierii, sînteți cele mai alese flori ale patriei noastre dragi. Și așa cum grădinarii își îngrijesc florile, tot așa partidul și școala veghează asupra voastră, creîndu-vă cele mai bune condiții. Pentru voi s-au tipărit cele mai frumoase cărți, vouă vi s-a dat în dar cartea de învățătură.

Ca profesor de științe naturale e firesc să-mi fie dragi florile. Prețuiesc însă, în mod deosebit, florile patriei noastre, care sînteți voi, pionierii... Vouă vă urez de acest An Nou, 1961, ca prin silință la învățătură și prin munca entuziastă a tinereții, să ajungeți constructorii vieții noi, constructori ai socialismului în patria noastră dragă.

MIHAI BUCUR
Profesor fruntaș
Școala medie „Matei Basarab", București

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne..."



În unitatea noastră – nici un corigent!

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, făgăduiesc, în fața tovarășilor mei, să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn, să fiu un luptător dîrz, cinstit și curajos, pentru victoria socialismului. Făgăduiesc să învăț și să mă comport în așa fel încît să devin un cetățean demn al patriei mele, Republica Populară Romînă".

Acesta este angajamentul solemn al pionierului, angajament pe care fiecare dintre noi l-a rostit cu emoție atunci cînd a primit cravata roșie și pe care nu-l vom uita niciodată.

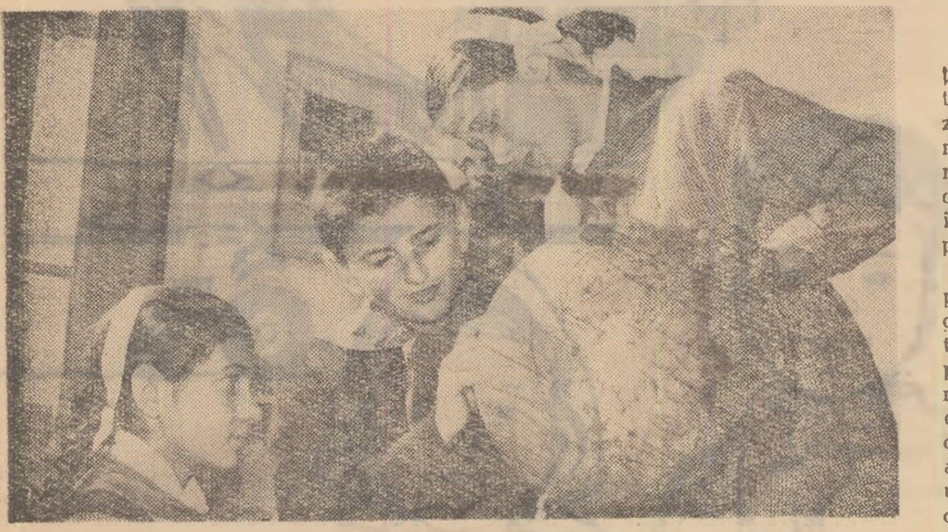
Unitatea noastră consideră că prima sa îndatorire este de a lucra astfel încît toți pionierii să-și însușească cunoștințele predate în școală, încît mîine să pășească în viață ca muncitori harnici, stăpîni pe știință și tehnică, oameni cu mîini de aur, adevărați constructori ai socialismului.

Pentru aceasta, noi am ajutat ca frecvența la școală să fie bună, am luptat împotriva indisciplinei și a neatenției la ore, ne-am preocupat de participarea elevilor mai slabi la orele de meditație, pionierii fruntași i-au ajutat la diferite materii pe cei rămași în urmă. Adeseori, în adunările pionierești, s-a discutat despre cele mai bune metode de învățătură despre programul zilei, au fost criticați cei cu note slabe. Brigăzile artistice de agitație au avut și ele un cuvînt de spus în îndreptarea lipsurilor. Astfel, pionierul Bîrlad Florin, care a fost criticat pentru că lua note mediocre, a devenit mai perseverent iar acum are mulți de 9 și 10. Tot astfel, pot fi date ca exemplu detașamentele claselor a III-a A și a IV-a A ; aici, nici un pionier nu are note sub 7 ! Rezultate **bune** s-au înregistrat în **majoritatea** detașamentelor.

Salut voios de pionier !

Colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala medie „Al. Odobescu", Pitești

LA FEL DE HARNICI...



Adeseori, formația artistică a unității noastre prezintă spectacole nu numai pe scena căminului cultural din comună, ci și în satele din împrejurimi.

Nu de mult, am prezentat un program artistic în satul Sărdănești, cu prilejul inaugurării unui nou local de școală. In trecut, oamenii din acest sat n-au avut un asemenea lăcaș de învățătură, deoarece burghezo-moșierimea căuta să-i țină cît mai departe pe țăranii săraci de lumina științei de carte, a culturii. Astăzi, datorită grijii partidului, și în satul Sărdănești s-a ridicat o clădire de școală.

Programul nostru a cuprins recitări, cîntece, jocuri populare. Noi l-am prezentat cu multă însuflețire, mai ales că, la construcția acestei școli au ajutat, prin muncă voluntară, și pionierii unității noastre. La cele 73.000 lei economii realizate în zilele construcției de către sătenii care au lucrat voluntar pe șantierul școlii au contribuit, prin munca lor, și pionierii. Ei au ajutat la transportarea pietrei, la diferite lucrări.

La sfîrșitul programului artistic, oamenii din sat ne-au aplaudat îndelung. Tuturor le-a plăcut felul în care a fost recitată de către pioniera Vrancea Justina poezia „Partidului", cîntecele „Sub steagul partidului" și „Marșul partizanilor păcii" (interpretate de corul unității), jocurile populare prezentate de echipa de dansuri a detașamentului clasei a VII-a. „Bravo, copii ! Sînteți la fel de harnici și pe scenă ca și la muncă !", puteai citi pe chipurile zîmbitoare ale sătenilor.

ȘANTEA AURICA
cl. a VI-a
com. Crainici,
reg. Oltenia



Din fier vechi, oțel nou!

Treci, cîteodată, pe lîngă o bucată de fier vechi aruncată într-un colț al curții. Așa, ruginită și părăsită, pare un obiect nefolositor. Dar nu-i adevărat ; cineva — și anume oțelarii — pot face din ea adevărate minuni ! Din fier vechi, oțel nou ! Oțel pentru mașini, tractoare, strunguri! Deci, ridică degrabă bucata de fier vechi !

În unitatea noastră, colectarea fierului vechi este una dintre activitățile cele mai îndrăgite de pionieri. Ea se desfășoară în permanență, dar cîteodată organizăm și zile speciale pentru aceasta. În luna trecută, de pildă, s-a desfășurat, între detașamentele unității o întrecere deosebit de însuflețită. La început, fruntaș a fost detașamentul nr. 7, apoi detașamentul nr. 3, și, în cele din urmă, întrecerea a fost cîștigată de detașamentul nr. 1. Pe întreaga unitate, s-au strîns în numai trei zile o cantitate de aproape 7.000 kg fier vechi.

MUNTEANU MARIANA
președintă de unitate
Școala de 7 ani din com. Corbu de Jos,
reg. Dobrogea

De la corespondenții noștri

12.000, acesta este numărul kilogramelor de fier vechi colectate de pionierii comunei noastre în primele trei luni de școală **(Bloju Olga, clasa a VI-a, comuna Fîntîna Domnească, raionul Tr. Severin).**

*

Și în satul nostru se construiește o nouă școală, o școală de 7 ani ! La construirea ei au luat parte și pionierii, realizînd sute de ore de muncă voluntară **(Dumitraș Maria, satul Toporăști, regiunea Iași).**

In cinstea aniversării republicii noastre, a avut loc între formațiile unităților de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1, Școala de 7 ani nr. 2, Școala de 7 ani nr. 3 și Școala medie mixtă, o competiție de volei dotată cu „Cupa 30 Decembrie". Intrecerea a fost cîștigată de formația Școlii de 7 ani nr. 2, **(Bălan Constantin, Școala de 7 ani nr. 1, Bistrița, regiunea Cluj).**

*

5.000 de puieți au plantat pionierii unității noastre ! **(Marinescu Gh., Casa de copii nr. 2, raionul Sibiu).**

*

3 vagoane ar putea fi umplute cu știuleții de porumb recoltați în toamna aceasta de pionierii unității noastre. Ei au dat un ajutor frumos colectiviștilor din comuna noastră. **Muazis Zevrei, satul Tătaru, raionul Negru Vodă).**

Zi de zi, membrii cercului de croitorie al Casei pionierilor din Oradea realizează obiecte din ce în ce mai frumoase, devin din ce în ce mai pricepuți. La sfîrșitul anului școlar, ei vor organiza, pentru a prezenta modelele realizate în cerc, o expoziție a acestor costume! **(Marton Agneta, Școala de 7 ani nr. 8, Oradea).**



O faptă curajoasă

Intr-una din zilele senine de toamnă, pioniera Ghioca Otilia, din clasa a V-a, Școala de 7 ani din comuna Bazna, raionul Mediaș, mergînd să ia apă de la fîntînă, s-a aplecat peste marginea ei și a vrut să introducă căldarea ; dar jos, apa bolborosea într-un chip ciudat. Peste cîteva secunde a apărut la suprafața apei capul unei fetițe, dar tot atît de repede a dispărut.

Fără a pierde timp, Otilia a intrat în fîntînă, învingîndu-și teama, și a scos fetița, care căzuse cu puțin timp înainte în fîntînă și era să se înece. Era Kellmer Rosvitha, o școlăriță din clasa a II-a.

Fîntîna, adîncă de peste trei metri, ar fi înghițit-o pe fetiță dacă Otilia nu dădea dovadă de un curaj exemplar care poate fi admirat de toți pionierii și școlarii.

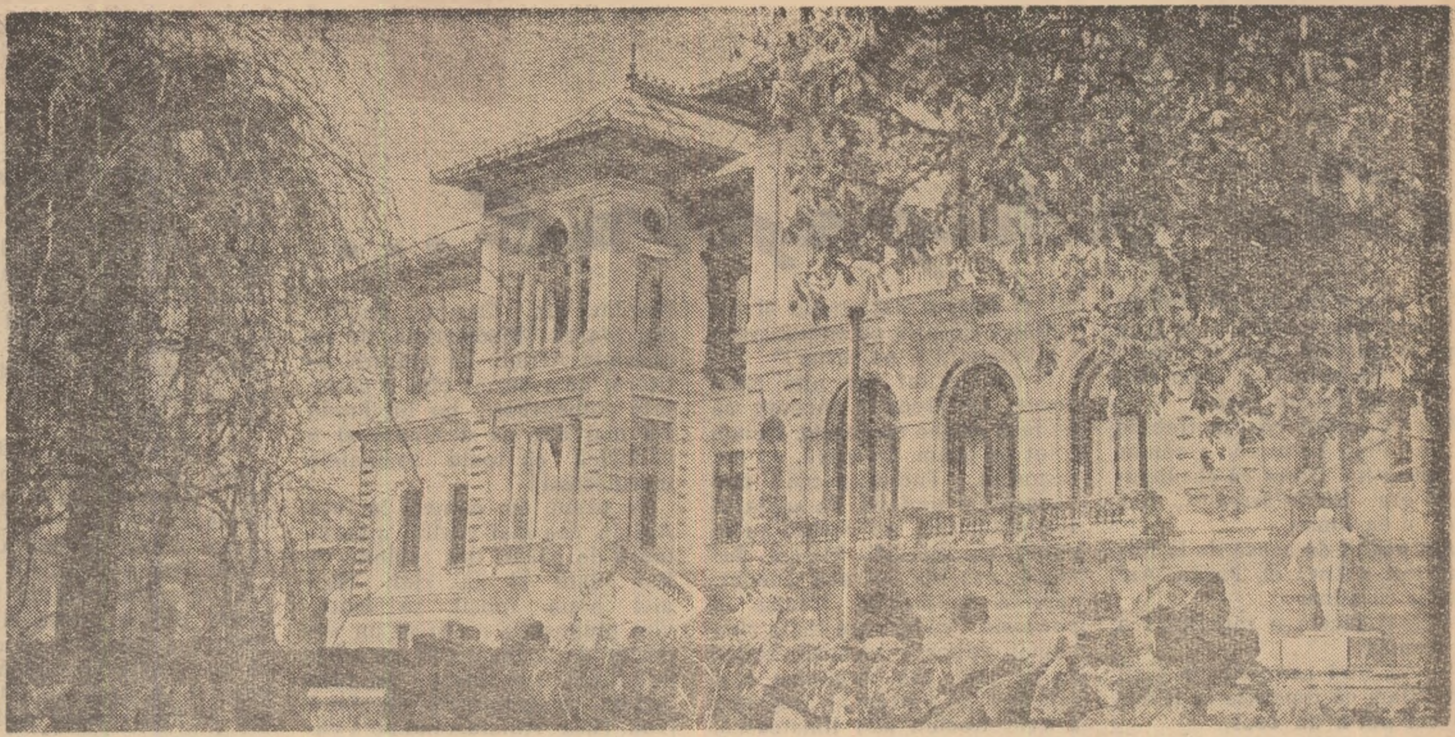
SUCIU MARIA
cl. a VI-a,
președintă de unitate, com. Bazna,
regiunea Brașov

1. Ce mare e pămîntul ! Totuși, acum cînd globul lui se învîrte în mîinile lor mici, continentele pot fi ușor cunoscute. Cercetîndu-l, cunoștințele cîștigate la lecțiile de geografie iau avînt și cu gîndul străbați mări și oceane, țări și orașe, ca un adevărat călător.

2. Nerăbdarea și bucuria de a vedea Capitala înfrumusețată cu numeroase blocuri noi, sînt simțăminte pe care le împărtășesc cu aceeași înflăcărare și copiii. Iată un grup de pionieri dînd cu hărnicie ajutor muncitorilor pe un șantier la demolări.

3. Iarna și-a desfăcut cojocul alb, scuturîndu-și zăpada cu sclipirile-i de diamante. E frig, dar e atît de frumos ! Doar e prima zăpadă ; copiii se înveselesc întîmpinînd-o cu jocuri.

Iţi mulţumim PARTID iubit



De sus, de pe Dealul Cotrocenilor, o clădire mare, albă, luminoasă, străluceşte ca doi ochi veseli în lumina soarelui.

Odinioară lăcaş de huzur şi trîndăvie, fostul palat regal a devenit în anii republicii, casa dragă a pionierilor din Bucureşti.

In cercurile Palatului pionierilor mii de copii învaţă, petrec, se joacă. Mulţi dintre pionierii care odinioară au frecventat cercurile Palatului pionierilor, sînt astăzi tineri folositori, de nădejde ai patriei noastre.

Totdeauna, cu trecerea anilor, işi vor aminti cu drag de zilele luminoase ale copilăriei lor.

Grija părintească

Pentru pomul de iarnă

Acum, în preajma Anului Nou, brăduţul a părăsit muntele pentru a poposi în... sălile de festivităţi ale întreprinderilor şi instituţiilor, ale gospodăriilor agricole de stat, ale S.M.T.-urilor şi centrelor mecanice. Îmbrăcat în haină de sărbătoare, pomul de iarnă aduce bucurii pentru toţi copiii oamenilor muncii. Dulciuri, jucării, cărţi de literatură, rechizite şcolare, iată ce se găseşte în pachetul legat cu funduliţă şi pe care este scris chiar numele tău. Anul acesta, din indicaţia conducerii partidului s-a pus la dispoziţie suma de 30 milioane lei, în vederea unei cît mai bune organizări a pomului de iarnă pentru copiii oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii.

De asemenea a fost alocat un fond special de 2 milioane lei pentru împodobirea pomului de iarnă în şcoli.

În cele mai pitoreşti regiuni ale ţării, se vor deschide tabere pionereşti şi tabere pentru elevii şcolilor sportive. În casele şi palatele pionereşti, la cluburile întreprinderilor, vă veţi petrece într-un mod plăcut vacanţa de iarnă. Prin grija partidului şi a guvernului, vi s-au creat toate condiţiile pentru aceasta.

Teatre de păpuşi

Pînă în anul 1948, în ţara noastră nu exista nici un teatru de păpuşi. În anul 1950, la prima statistică, s-au putut anunţa 1.325 de reprezentaţii ale teatrelor de păpuşi din ţară, vizionate de 288.183 de spectatori. La zece ani după această primă statistică, două cifre globale: peste 34.000 reprezentaţii vizionate de aproape 7 milioane de mici spectatori.

Azi, sînt 19 unităţi artis-



tice cuprinzînd 23 de colective. Patru teatre de păpuşi din ţară au cîte două secţii: romînă şi maghiară. Astfel, la Cluj şi Oradea sînt şi secţii maghiare. La Sibiu există şi o secţie de limba germană. Artiştii păpuşari îşi datorează profesiunea, arta lor, totul, regimului nostru care a creat minunate condiţii de muncă creatoare, punîndu-le la îndemînă teatre spaţioase, precum şi tot ce e necesar pentru exercitarea minunatei lor profesiuni.

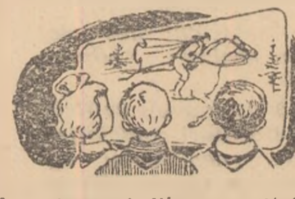
Filme pentru copii

Pînă în anul 1950, Romînia nu era cunoscută ca o ţară producătoare de filme. Astăzi, nume ca acela al lui Ion Popescu-Gopo sau Liviu Ciulei, s-au impus, în cadrul întîlnirilor internaţionale de filme.

Dar nu numai atît: ţara noastră dezvoltă permanent o industrie producătoare de filme, în cadrul căreia filmelor pentru copii li se rezervă un loc special.

În anul 1956 a apărut filmul artistic de lung metraj pentru copii „Nufărul roşu", iar în 1957, „Ora H".

Anul 1959 a fost cel mai



bogat: trei filme artistice pentru copii: „Mingea", „Prima melodie" şi „O poveste ca în basme", au interesat prin tema lor, prin problemele micilor eroi, prin fantezia şi gingăşia cu care au fost create.

Pe urmele unui articol din gazetă...

Cu cîteva luni în urmă, în paginile gazetei noastre a apărut un articol intitulat: „Angajamentul nostru" în care pionierii Şcolii de 7 ani nr. 15 din Braşov se angajau să păstreze în cele mai bune condiţiuni manualele şcolare, darul nepreţuit al partidului nostru pentru toţi elevii din clasele I-a — a VII-a din întreaga ţară. Apoi, în alte cîteva numere, alţi şi alţi copii din ţară au răspuns acestui angajament, cu dorinţa de a învăţa mai bine, de a-şi îngriji şcoala în care învaţă, de a păstra cu drag manualele

Iată-ne astăzi din nou la Şcoala de 7 ani nr. 15 din Braşov, în apropierea încheierii primului trimestru. În unitatea aceasta de pionieri bilanţul primelor trei luni de şcoală este rodnic. Cei peste 300 de pionieri din această unitate, ajutaţi şi îndrumaţi de tovarăşa instructoare superioară Elena Naghiu, au reuşit să-şi împartă sarcinile în aşa fel, încît fiecare pionier a avut ceva de făcut, fiecare acţiune a fost interesantă.

Unele acţiuni sînt acum „amintiri din primul trimestru". Şi sînt frumoase.

De pildă, nu există pionier care să poată uita serbarea pe care au înregistrat-o pe bandă de magnetofon şi pe care, în Luna prieteniei romîno-sovietice, au trimis-o în dar Şcolii de 7 ani nr. 15 din Stalingrad.

Este greu, de asemenea, să uiţi duminicile pionereşti în care se desfăşurau atît de frumos cunoscutele şi atît de mult iubitele concursuri de dansuri ale pionierilor din ciclul I.

Iordache Dorina din clasa a V-a B este o pionieră bună la învăţătură şi iubeşte foarte mult pianul. De multe ori, duminica, ea a cîntat în şcoală, pentru colegii ei

Pionierii din această unitate îşi iubesc şcoala lor nouă şi de aceea au hotărît să nu lase nimic să se strice. O echipă formată din cei mai buni pionieri la învăţătură şi dintre cei mai pricepuţi la lucrările practice, a hotărît să repare micile stricăciuni ivite în clase.

Cînd într-o clasă s-a stricat o clanţă, echipa pionierilor s-a dus cu ea la Atelierele C.F.R. unde lucrează tatăl lui Prunaru, din clasa a VII-a A. şi l-au rugat să sudeze clanţa. La şcoală, montarea clanţei au făcut-o pionierii. Ştefan Mariana, Ţirţelas Rodica, Mihăilescu Mariana şi alte pioniere au învăţat la orele de lucru manual să coasă la maşină şi imediat s-au gîndit să facă, pentru clase, perdeluţe. Aşa au apărut primele 60 de perdeluţe, 8 perdele mari o faţă de masă şi multe altele

Invăţătura, binemţeles, a fost preocuparea permanentă şi cea mai importantă a fiecărui pionier din această unitate. Prin toate aceste fapte ale lor, prin grija faţă de manualele şcolare, primite gratuit, pionierii Şcolii de 7 ani nr. 15 din Braşov mulţumesc din inimă partidului.

OANA MAGDU

DISTINCŢII PIONIEREŞTI

Acum, la sfîrşitul primului trimestru, în multe oraşe şi sate ale patriei noastre cei mai harnici pionieri au primit steluţele roşii.

Craiova, Sala Filarmonicii de Stat „Oltenia". Astăzi are loc aici adunarea unităţii nr. 16 a Şcolii medii „Fraţii Buzeşti". După deschiderea adunării cu ceremonialul pionieresc, la masa prezidiului iau loc invitaţii: Eroul Muncii Socialiste Ştefan Tripşa, tovarăşul director al şcolii, instructorul superior, preşedintele unităţii.

E o zi solemnă. Ca dovadă a activităţii lor, 18 pionieri primesc steluţele roşii. Ce ne arată oare aceasta? Că în unitatea lor a existat o activitate pionierească interesantă, bogată. În primul rînd notele foarte bune, apoi tonele de fier vechi colectat, puieţii sădiţi pe marginea şoselelor, în parcuri, sutele de ore de muncă patriotică, hărnicia lor dovedită în atîtea acţiuni pionereşti. Şi acum, amintindu-şi de toate aceste activităţi, pionierii aşteaptă emoţionaţi clipa mult dorită. Pe rînd, sînt chemaţi: Luţescu Florin, Ilie Rodica, Văleanu Emanuela...

În aplauzele întregii unităţi, tovarăşul Ştefan Tripşa, oaspetele drag, prinde pe pieptul fiecăruia steluţa roşie. Ovaţiile nu mai contenesc, iar în freamătul entuziast răsună cuvintele dragi: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

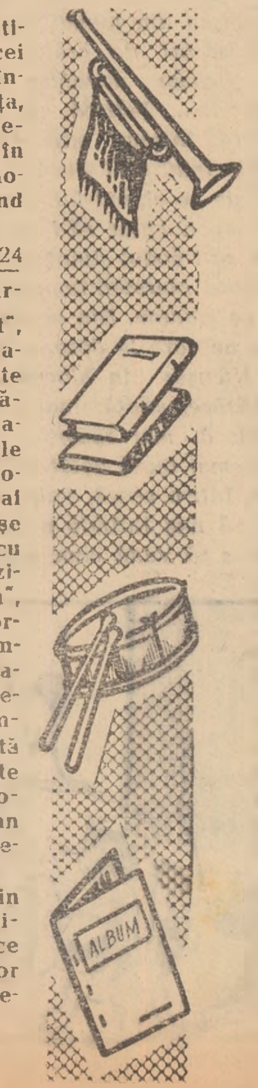
Comuna Şoldăneşti, regiunea Suceava. Unii pionieri îşi îndepliniseră toate condiţiile pentru obţinerea distincţiilor pionereşti. Atunci colectivul de conducere al unităţii a stabilit două condiţii pe care pionierii respectivi le îndepliniseră înainte iar acum urma să le execute în faţa detaşamentului. Nedelcu Vasile a vorbit despre cîteva realizări ale regimului nostru de democraţie populară. Alţii şi-au prezentat rezultatele obţinute la concursul „micilor naturalişti; au executat probe sportive etc. Ei şi-au îndeplinit cu succes toate acestea şi acum pe pieptul lor străluceşte steluţa roşie.

Cîmpulung, regiunea Argeş. Pionierii unităţii „Oleg Koşevoi" au o activitate interesantă. Invăţătura este pentru ei preocuparea principală. Şi în această muncă ei au reuşit să atragă şi pe ceilalţi elevi. Astfel, în clasa a V-a B, în primul trimestru, nu există nici un elev corigent, iar pionierii au numai note bune. Ca rod al activităţii lor, iată-i acum pe cei mai buni dintre ei, pionierii Brînzei Doina, Lisievici Constanţa, Ghidon Petre şi alţii primind steluţele roşii. In clipa aceasta, în ochii multor pionieri poţi citi hotărîrea de a deveni şi ei în curînd purtători ai distincţiilor.

Bucureşti, Şcoala medie nr. 24 „Vasile Alecsandri". Citesc carnetul pionierului... „Indeplinit", „îndeplinit", „îndeplinit". Unitatea de pionieri a organizat multe acţiuni interesante cu prilejul cărora pionierii au avut posibilitatea să-şi îndeplinească condiţiile pentru obţinerea distincţiilor pionereşti. Adunările despre eroi ai clasei muncitoare, despre oraşe noi pe harta patriei, întîlnirile cu muncitori fruntaşi, scriitori... vizitele la uzinele „Semănătoarea", la Fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej", la Intreprinderea poligrafică nr. 5... Toate acestea au fost acţiuni interesante, în care pionierii şi-au îmbogăţit cunoştinţele. In această adunare, preşedinta de unitate Neamţu Ileana, pionierii Tomescu Cornelia, Năstase Adrian şi alţii au primit distincţia pionierească.

Activitatea pionierească din unitatea lor, ca şi a multor unităţi din patria noastră, e din ce în ce mai bogată. Numărul celor care au primit distincţiile pionereşti creşte mereu.

GETA COSTIN



SĂ FIM

Cu plugușorul...

Şi-i spusesem eu lui Roman cu două zile înainte: „E prea lung plugușorul ales. Douăzeci de file! Înseamnă să stăm cîte un ceas la fiecare casă!“

Dar el, nimic, că așa trebuie să fie! Pînă la urmă, a rămas pe spusa lui. Drept că și plugușorul era foarte frumos... Dar lung, prea lung!

Am pornit de acasă de la Roman toți patru: el, Preda, Andrei și cu mine.

— Mai facem o repetiție? a zis Roman.

— Aș, nu-i nevoie! am sărit noi. Știam că repetiția ar fi durat cel puțin un ceas.

Primul la care ne-am hotărît să urăm a fost nea Toader, brigadierul sectorului zootehnic, care locuia în capul satului.

— Primiți cu plugușorul?

— Ba bine că nu! s-a auzit vocea groasă a brigadierului.

Am început: „Aho, aho, copii și frați / Stați puțin și ascultați / Că prin colectivă-acum / Plugușorul e pe drum!“

N-am recitat noi nici cinci strofe, că Preda a început să ne facă semne disperate. Ne-am uitat pe geam. La masă, un necunoscut. Totuși, parcă-l mai văzuserăm undeva. Pe spătarul scaunului său, un veston cu epoleți marinărești. Ne-am dumirit: era fiul lui nea Toader, căpitan de marină. Venise în permisie. Preda, care toată ziua numai vapoare visează, ședea ca pe jar: „Să terminăm mai repede! Să intrăm“! Degeaba a vrut Roman să-l liniștească, Preda s-a uitat la el ca la un picat din lună și a pus mîna pe clanță. Ce era să facem? Am lăsat urătura neterminată... și-am intrat! Peste cinci minute, eram cu toții roată în jurul ofițerului de marină, ascultînd, cu răsuflarea tăiată, întîmplări din Oceanul Pacific, din Marea Mediterană, de pe coastele Africii. La plecare, ofițerul ne-a dăruit cîte o statuietă chinezească, iar lui Preda i-a mai dat pe deasupra și o cărticică cu toate semnalele marinărești!

Pe urmă, am poposit la tușa Aglaia, cea mai vestită crescătoare de păsări din regiune. A fost dată și la ziar. Nici aici n-am reușit să isprăvim plugușorul; venise un reporter de la București, cu magnetofonul, s-o întrebe pe tușa Aglaia ce-și dorește de Anul Nou. Tușa Aglaia, cînd ne-a văzut, ne-a chemat pe toți înăuntru și i-a spus ziaristului arătînd spre noi: „Doresc ca feciorii aceștia să trăiască întreaga viață așa cum n-am putut să trăiesc eu cînd eram de vîrsta lor...“

Mai apoi, la moș Costică Hulubină, nu ne-a răspuns nimeni. Am intrat. Lumina era aprinsă, masa era încărcată cu bunătăți și, prins cu un ac în dopul sticlei de vin, se afla un bilețel: „Sînt la fiu-meu, în deal, să petrecem împreună Anul Nou, că i-a născut chiar azi nevasta. După cum vedeți, dragi oaspeți și colindători, masa e pusă. Ospătați-vă!“

Ce să ne ospătăm? Pe urmă, acasă, la noi, ce-avem să facem? Am scris pe bilețel „Să-ți trăiască nepotul, moș Costică“! și am plecat la nea Costache Corduneanu, cumnatul soră-mi. Aici, aparatul de radio hîrîia și bîzîia de se auzea din uliță. Andrei a priceput că e defect, că nea Costache umblă să-l repare și că dacă nu intervenim n-o să mai rămînă nici ștecherul întreg. Am lăsat urătura pentru mai tîrziu și am intrat. În cinci minute, Andrei a pus aparatul la punct. Drept răsplată, nea Costache ne-a dăruit cîte o tiubeteică; se întorsese de curînd dintr-o călătorie în U.R.S.S. Tiubeteica e un fel de beretă brodată care se poartă prin Uzbekistan.

Şi uite-așa din casă-n casă!

Ce să vă mai spun... Nicăieri n-am spus pînă la capăt plugușorul. Aproape că începuse și Roman să se convingă că avusesem dreptate.

Dar n-a fost cu supărare. Pentru că, undeva tot l-am spus. A doua zi, l-am recitat frumos, în întregime, în fața microfonului stației de amplificare din comună.

AL. OVIDIU ZOTTA





Greierii-au adormit pe vatră,
Nici un firicel de fum pe horn.
Lin, peste tăcerea din ogradă,
Se ridică-al lunii galben corn.

E tîrziu. Chiar liniștea domoală
Adormi pe laviță-n pridvor.
Doar bunița cu nepotu-n poală,
A rămas lîngă televizor.

Pe ecran, în umbră și lumină,
Cîntă, umblă, omenire vie.
Cată lung bunița și se miră:
— Mare ți-e minunea ta... cutie!

M. CALIN



Nicu, dacă-l vezi de-aproape,
E un țînc de două șchioape.
Dar, prin nu știu ce mister,
Uite că-n atelier,
După cît îl știm de mic,
Pare ditamai voinic!
Stă la banc, și-n mare vaier
Taie fierul cu-n bonfaier
Sau izbește, plin de fală,
Cu ciocanu-n nicovală.
Și te miri (altfel nu poți!)
Că-i cu-n cap mai-nalt ca toți.

Știți de ce e-atît de mare?
Are-o ladă sub picioare!

STELIAN FILIP



Era grozavă gazeta de perete a clasei a V-a B!

Fiecare număr era așteptat cu nerăbdare, iar cînd apărea, cititorii nu se mai îndurau să se dezlipească de lîngă el.

Articole interesante, epigrame pline de haz, caricaturi...

Caricaturi! Aici era, mai cu seamă, cheia succesului.

Cristescu Nicușor, desenatorul clasei, era autorul celor mai bune dintre ele.

Dar nu numai talentului său îi datora Nicușor succesul. Acest succes se datora în egală măsură și subiectului ales.

Adesea, subiectul ales de Nicușor era același: Andreescu Petrică

Pentru că Andreescu Petrică avea două trăsături caracteristice. Prima: venea mereu cu temele nescrise, era guraliv și nedisciplinat. A doua: era grăsuț, cu nasul cîrn și ochii rotunzi, cu un moț de păr întotdeauna căzut pe frunte, deci nespus de ușor de desenat, o adevărată comoară pentru un caricaturist. Iar Nicușor — caricaturistul îl desenase de atîtea ori încît ajunsese să-l poată închipui din numai trei-patru trăsături de creion. Ce mai, Nicușor devenise specialist în... Petrică. Îl studia ore întregi, știa ce se ascunde îndărătul fiecărei trăsături de pe chipul lui. Cu timpul, începu chiar să-l viziteze acasă, să-l poată cunoaște și în intimitate. Merseră împreună la film, pe stadion. Din zecile de schițe pe care le desena inspirat Nicușor în bloc-notesul său, răsărea săptămînal o nouă caricatură, mai reușită, mai hazlie, mai bună decît ultima.

Dar, într-o seară, Petrică l-a rugat să mai întîrzie puțin, că e curios să vadă cum poate fi rezolvat un anumit exercițiu la matematică. Bucuros să rămînă în apropierea „modelului“ său preferat, Nicușor s-a învoit. În altă seară, Petrică, la fel, l-a rugat să mai zăbovească la el acasă; dorea, zor-nevoie, să se informeze cu exactitate despre răscoala lui Spartacus din Roma antică.

Azi așa, mîine așa, iată că într-o bună zi...

Ei bine, într-o bună zi, Fănuș, responsabilul gazetei de perete, l-a privit încruntat pe deasupra ochelarilor pe Nicușor care tocmai adusese o nouă capodoperă:

— Ce-i asta?

— Păi... cu Petrică... pentru numărul viitor!

— De data asta nu-i nevoie. Vezi bine; a luat 8 la matematică și 9 la istorie. În ultima săptămînă a stat în bancă liniștit ca un mielușel.

Săptămîna următoare, aceeași poveste; nu, că Petrică a luat 9 la fizică; nu, că Petrică a fost lăudat la dirigenție...

După o lună, toți copiii se mirau: „Ce-o fi cu Nicușor de nu mai desenează nimic la gazeta de perete?“.

Nicușor nu se putea despărți de portretul lui Petrică. O adevărată tragedie, dacă ne gîndim că Petrică lua acum note de mai mare dragul.

Dar, într-o zi, ei bine, într-o zi, Fănuș l-a privit dulce prin ochelari pe Nicușor și i-a spus rar:

— Ce-ar fi dacă, pentru colțul fruntașilor...

Atît a fost de-ajuns. Nicușor a prins din zbor ideia salvatoare. Creioanele, pensulele și acuarelele au început să danseze în mîinile lui, iar a doua zi, portretul lui Petrică se răsfăța zîmbitor la rubrica „colțul fruntașilor“, înfățișînd un chip grăsuliu, cu ochii rotunzi, cu nasul cîrn și cu un moț lăsat pe frunte, chip atît de bine cunoscut portretistului nostru.

...Pentru că, să fie clar: gazeta de perete a clasei a V-a B este vestită în toată școala, iar Cristescu Nicușor, e cel mai tare desenator!

SANDU ALEXANDRU

O POVESTE CU SĂRMĂLUȚ

Răducu a mîncat grăbit fiindcă voia să ajungă mai de vreme la Dan, prietenul și colegul său de bancă. Dar tocmai cînd să se ridice de la masă, mama interveni:

– Cum, Răducule, te și ridici? Nu-ți plac sarmalele?

Politicos din fire, Răducu nu îndrăzni să refuze. Sărmăluțele erau gătite de mama și... asta era specialitatea ei.

– Așa, acum și o bucățică de plăcintă cu răvașe.

Fie vorba între noi, o bucățică de plăcintă nu prea se refuză așa că... Dar răvașul nu prea l-a-ncîntat pe Răducu fiindcă pomenea ceva de lipsă de politețe. La sfîrșit mulțumi frumos pentru masă și plecă grăbit...

– Bine-ai venit, Răducule, se bucură Dan, Avem ceva grozav după masă. Patinuarul de la fabrica unde lucrează unchiul Petre este gata. Patine luăm de la club. Așteaptă-mă puțin, pînă mănînc.

Dar tanti Elena, mama lui Dan:

– Nu ți-e rușine, Dănuț! Ai musafiri și nu-i poftești la masă?

– Am crezut că a mîncat, mamă, se dezvinovăți Dan.

– Sigur că am mîncat și încă prea mult!

Dar tanti Elena privi mustrătoare către Dan:

– Bineînțeles că un băiat politicos așa răspunde cînd ne aude pe noi tîrguindu-ne.

Apoi zîmbi către Răducu:

– Sper că nu ne
Am gătit niște sărm
Lui Răducu îi stă
minte răvașul cu po
așa că, pînă să gă
răspunsul potrivit,
meni așezat la ma
o ditamai farfurie
male în față.

– Eu le-am preg
dăugă tanti Elena.

Răducu, ce er
facă? A înce
aproape pe ... asuf
scape mai repede
După ultima înghiț
oftat mulțumit ca
victorie. Dar tanti

– Au fost bune,
cule?

– Mulțumesc,
bune!

– Să-ți mai pun
Și ca din zbor do
măluțe au aterizat
furia lui Răducu.

– Nu mai pot, t
încercat să protest

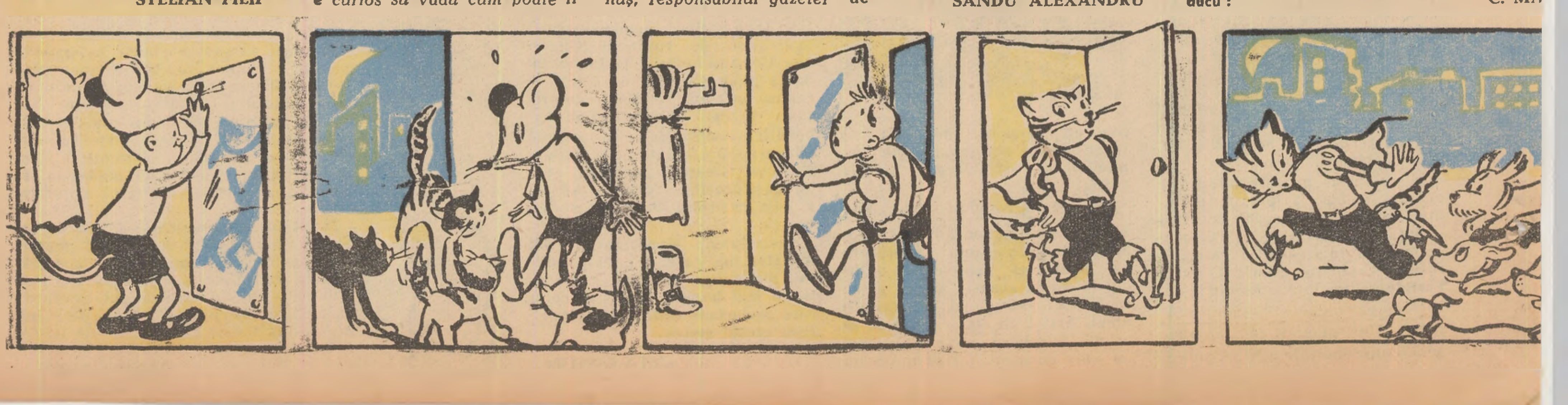
– Două bucăți,
cule... !?

Cu chiu – cu v
terminat și pe a
Mai greu a fost la
de plăcintă cu răv
cîtă plăcere a ... fi
țat el dar și ac...ast
pregătită de tanti
Pe deasupra, în
era vorba despre l
Ar fi însemnat să s
dă că e chiar aș
și nu înțelege glu
răvaș.

În sfîrșit, iată-l im
cu Dănuț la unchiu
Dar Ștefan, vărul
nuț, era încă la
Tanti Mia cum i-a
s-a bucurat nespus

– Așaaa! Bine-
nit! Am niște sărm

C. MA



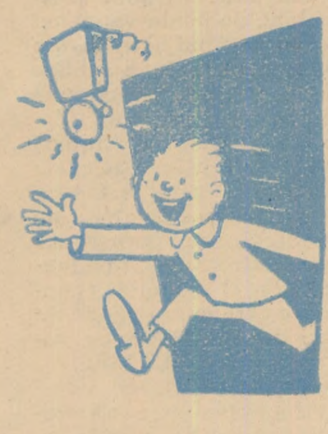
VESELI!

Răvaşe pentru fapte buclucaşe



Unui „fizician"

Auzi, fizica-i uşoară !?
Astea-s vorbe gogonate.
Doar ai cîntărit-o-aseară
Şi-avea-un chil şi jumătate !...



Unui grăbit

S-a dus vestea pîn-acasă
De această reputaţie :
Eşti mereu primul din clasă
La... ieşirea-n recreaţie.



Unui leneş

La cor, cum ţi-e subţire glasul,
Iei notele de sus, frumos.
In schimb la lecţii faci pe bosul
Luînd doar notele... de jos.



Unuia care copiază

La teze se mai uită-oleacă
Şi prin cărţi. Dar nu copiază.
Bine vrînd teza s-o facă,
Dînsul se... documentează.



Unui tăcut

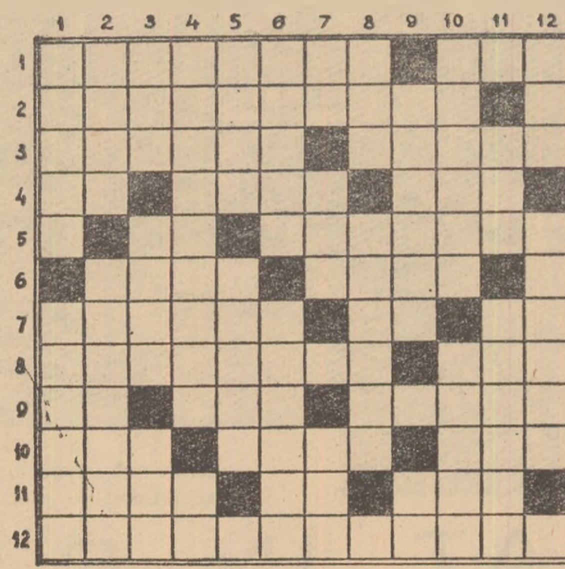
Invăţînd la repezeală
Din al cărţilor tezaur,
Reţinuşi doar o zicală :
Că... tăcerea e de aur.



Unuia care nu învaţă

Ştiu că tu în şezători
Te pricepi la ghicitori ;
Dar că-i bine să citeşti ;
Treaba asta... n-o ghiceşti ?

In prag de An Nou



ORIZONTAL :

1. Ne vesteşte-acum cadranul : '60 împlineşte... anul ! — Face pe oricine — acuşi să... se poarte cu mănuşi ; 2. Orice zi ce-n mod normal, se serbează anual ; 3. Seara asta, cum se ştie, toţi sînt plini de voioşie — Chiar şi ele de, Anul Nou celor dragi se dau cadou ; 4. O vocală cum bisez, dau... de-un rîuleţ francez — O consoană repetată, dă... un bărbat mai în etate — Duc poştaşii pe cărări „tone" de felicitări ; 5. Cea de azi e, aşadar, ultima din calendar — „La mulţi ani !" — urare, veche, îţi ajunge la ureche. 6. Bradul ce din tîrg îl iei face parte dintre ei — Din acesta e format teritoriul unui stat ; 7. Birocratului de-o treci, ţi-o rezolvă-n... 70 — O plăcintă mai doreşti ? Tu, desigur, că primeşti — A intrat într-un cadou, o notă de Anul Nou. 8. Rută care o prefer pe şosea sau drum de fier — Niculae A. Năstasă s-a şi aşezat la masă. 9. Pe aici şi-a făcut vadu' unul Niculescu Radu — Pe-acest munte din Sahara, de Anul Nou e cald ca vara — Pui în pom pe rămurele diferite jucărele. 10. La răceală eu prefer ceai din acest... cartier — Dînsu-n Franţa, cu tupeu, ba este oraş, ba leu — E obiect de-mbrăcăminte dar e scris nu prea... cu minte. 11. Definit fără nconjur, e un sunet... tur- retur — Iar consoane repetate, şi-un bărbat mai în etate — Animal, nu în zadar denumit şi cal... polar ; 12. Sală spaţioasă-n care, e o pînză vorbitoare.

VERTICAL

1. Bileţel plin de umor dintr-un plic... scos din cuptor — Are note, multe chiar, însă nu este şcolar ; 2. Un căutător de... lînă din Elada cea bătrînă — Azi cînd moare anul vechi, rîzi cu gura la urechi ; 3. Film rulat îndeaproape pe ecranul... de sub pleoape — Doar atuncea negreşit, revelionul ia sfîrşit — Numele acestui om face parte din atom ; 4. Anul Nou, zi importantă, dar în altă variantă — Ulieru Emilian, iscălit pe un platan ; 5. Stă de-obicei la ţară, şi-i femeie, bătrîoară — Ajutor american pentru orice apusean ; 6. Cică aşa o strigă-acasă, pe vecina mea din clasă — Mama care-n ţară-aci, a crescut zece copii ; 7. Am găsit după dulap un... deşeu de la un crap — Chiar de-aici şi-arată faţa, craiul soare dimineaţa — Te invită galanton la Sofia de revelion ; 8. Din cozonac, după festin, pe masă mai găseşti puţin — De cum intră în servici, Anul Nou semnează-aici ; 9. Ea, la brad, pentru copii e... suport de jucării — S-o dezlegi la repezeală, eu te rog... fără vocală ; 10. Are plete, poet nu-i, are barbă, nici unchi nu-i — Cîteodată Noul An îl găseşte pe ocean ; 11. Pun pe Liviu-alăturea şi-un istoric scot sadea — Pluguşorul, dragii mei, din strămoşi e obicei. 12. Se roteşte lîngă mine o „echipă" de albine. — Pioneză de cuvinte, se serveşte şi-n plăcinte.

Cuvinte rare: AA, TAO; NAN;

Incrucişare :

MARCEL RANTZER
Semnificaţii V. D. POPA

ULTIMUL PARIU

— Pe-o peniţă, dacă sări şanţul ăsta !
— Eu ?
— Bineînţeles că tu !
— Pe două că săr !
— Şi dacă ai să cazi în apă să nu spui că e vina mea...

Şi, ca întotdeauna, Nicuşor a cîştigat pariul. Şanţul fiind prea lat, Vasile a căzut în apă. Aceasta s-a întîmplat azi ; ieri, Nicuşor a cîştigat un alt pariu de la Mioara, care n-a ştiut cine e faraonul care a ridicat piramida lui Keops ; alaltăieri — de la Lică, care n-a ştiut cine a fost Papură Vodă... În altă zi a cîştigat un pariu de la Costel, în alta de la Geta... Niciodată Nicuşor n-a pierdut nici un pariu şi iată că pariurile au devenit marea lui slăbiciune. Asta pînă într-o zi, cînd...

Nicuşor era un băiat cuminte, disciplinat şi învăţa bine. Învăţa bine la toate obiectele în afară de matematică. Era convins că nu ştie această materie şi de aceea nu învăţa nimic. Cu tot ajutorul primit din partea colegilor, era ameninţat să rămînă corigent. Iată însă că într-o zi Vasilică s-a prezentat în faţa lui Nicuşor şi, pe un ton grav, l-a somat să pună un pariu:

— Nicuşor, pe-un creion, că timp de două săptămîni nu iei nici o notă mai mică decît 7 la matematică !

— Nu pun pariu.

— Tu, nu pui pariu ? Nicuşor nu pune pariu ! Auziţi, băieţi, Nicu...

— Stai, cum ai spus ? 7 timp de două săptămîni ? Bine, fie ! — Pe două creioane că iau numai 8 !

Peste două săptămîni Nicuşor a cîştigat două creioane. Luase numai note de 8 şi 9. E adevărat că pariul l-a cîştigat tot cu ajutorul lui Vasilică. De atunci însă s-a lecuit. Nicuşor nu mai pune nici un pariu.

ŞTEFAN SÎRBU

ŞARADE

E o cifră prima parte.
Ea, cu doi, exact se-mparte.
Cea de-a doua parte-nseamnă
Că... să-ţi dea-ceva, te-ndeamnă;
E „poftim" spus altcumva
(Dar nu-i prea frumos aşa !)
Amîndouă părţi citite,
strîns unite
— cum se ştie —
E şi cînt şi poezie.

*

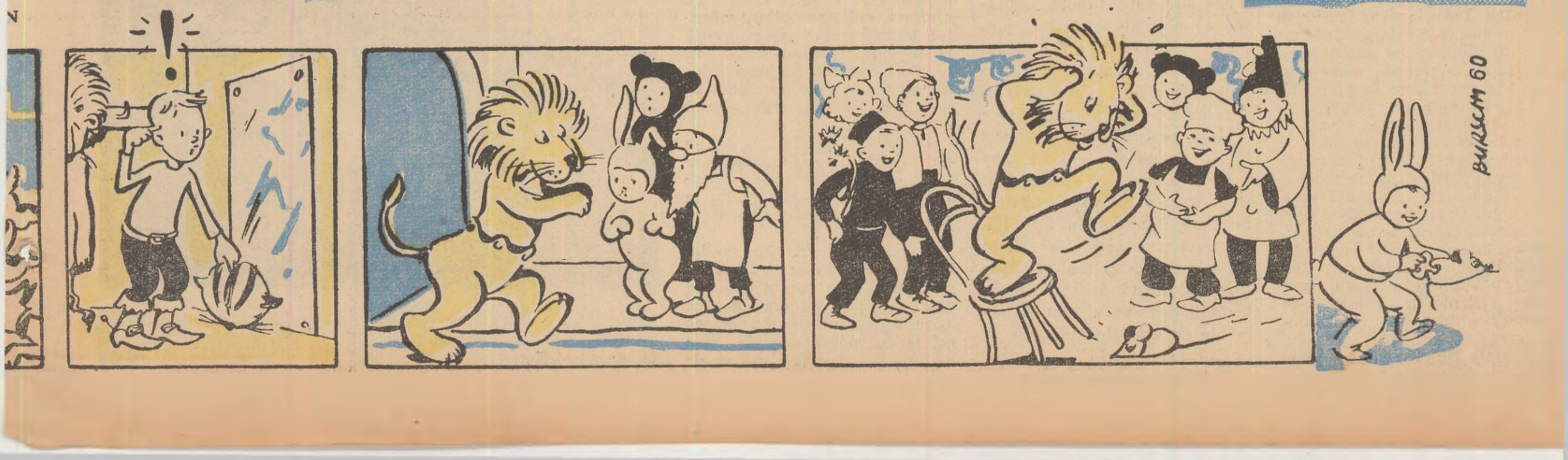
Partea-ntîi — s-o spunem drept
E-nceput de alfabet.
Cea de-a doua parte, iată,
Pe perete-i atîrnată.
Nu-i oglindă, da' ţi-arată
Chipul tău, cîteodată !
Două părţi de-avem, o vezi
Rotunjită-n vechi monezi !

*

Partea-ntîi nu-i grea de loc —
Puii mici îi au la cioc —
Pui de vrăbii, mierle... dar
E... produs alimentar.
Partea-doua cînd răsună
Cîntă doina sus la stînă.
Ambele de le uneşti
Un cuvînt ai să găseşti.
E o hrană foarte bună
O găseşti şi pe la stînă.
Insă pentru toată ţara
Găseşti la alimentara...

*

Partea-ntîia, categoric
Poate fi şi alegoric
Dar pe drumuri, pe la noi,
Era tras încet de boi.
Partea-doua se ghiceşte.
De revelion începe,
La revelion sfîrşeşte !
Partea-treia, pe cît ştiu,
E la Hunedoara rîu.
Toate trei le-am combinat
Intr-un oraş din Banat





O ultimă verificare și noile strunguri vor pleca în țară.

FABRICAT IN R. P. R.

Este greu să-ți închipui că pe locurile acestea, unde acum se ridică uzinele „Iosif Ranghet" din Arad, cu cîțiva ani în urmă nu era aproape nimic. Totul este nou aici. Și halele mari, și clădirile construite, și mașinile moderne, și... amintirile. Da, amintirile. Oricare muncitor, care lucrează în uzină din 1949, de cînd s-a început construirea ei și fabricarea primului strung, o să-ți spună că-și amintește ca ieri cum...

*

Muncitorii, tehnicienii și inginerii s-au sfătuit să conceapă ei singuri primul strung romînesc. Așa a apărut strungul „S-1". Cîtă emoție și mîndrie cînd au început să funcționeze noile strunguri! Primele au rămas în uzină. De concepție proprie sau construite pe baza documentației primite din Uniunea Sovietică și R.S. Cehoslovacă, s-au construit alte tipuri de strunguri, tot mai bune, cu tot mai mare precizie. Pe poarta uzinei au început să plece spre Sibiu, Brașov, Timișoara, Tr. Severin, București, din ce în ce mai des strunguri noi, moderne. Iar în fabrică soseau multe, multe scrisori de mulțumiri...

...O zi deosebită. Muncitorii puneau marca fabricii pe strungul care urma să plece la expoziția de la Leipzig. Strungul romînesc care avea să stea în atenția miilor de vizitatori! Motiv de emoție dar și de mîndrie. Mîndrie îndreptățită, pentru că strungul romînesc a căpătat aprecieri unanime.

Și de atunci, cererile tot mai numeroase au făcut ca marca fabricii „Iosif Ranghet" să strălucească și în Finlanda, și în Siria, și în Germania Occidentală, și în India, Indonezia, și încă în multe alte țări.

Să nu uităm însă că aceste succese ale strungului romînesc se datoresc hărniciei și iscusinței muncitorilor și inginerilor care le-au realizat. De remarcat că, încă de la începutul lunii decembrie, în uzina lor a venit Anul Nou — 1961! Și l-au întîmpinat cu daruri bogate: creșterea productivității față de anul 1950 cu 900 la sută precum și angajamentul de a da peste plan în noul an 150 de strunguri de înaltă precizie.

Dar cîte inovații, realizări și victorii nu vor mai aduce anii viitori! Să le urăm și noi muncitorilor, care au dat primele strunguri romînești, tot mai multe succese în muncă!

E. TOFAN

Lumini pe malul SIRETULUI

Autocamionul nou-nouț — cel de-al doilea autocamion al colectivei, cumpărat luna trecută — a oprit în fața sălii de spectacole. Din mașină coboară un grup de băieți și fete, cu fețele îmbujorate. Au cam întîrziat de la spectacol. Au dus niște sfeclă la fabrica de zahăr. Multă sfeclă au recoltat colectiviștii din Săucești anul acesta. Mai bine de 90 de vagoane!

Ușile se deschid larg și din lăuntru țîșnește o fîșie subțire de lumină, însoțită de sunetele melodioase ale unei viori.

— Și pentru ei un cîntec! spun parcă privirile vesele ale colectiviștilor, care le fac cu grijă, noilor sosiți, loc pe scaune. Și viorile, pornesc să reverse, alături de sunetele acordeonului și clopoțeii țambalului, o frumoasă melodie populară din partea locului — de pe meleagurile Bacăului.

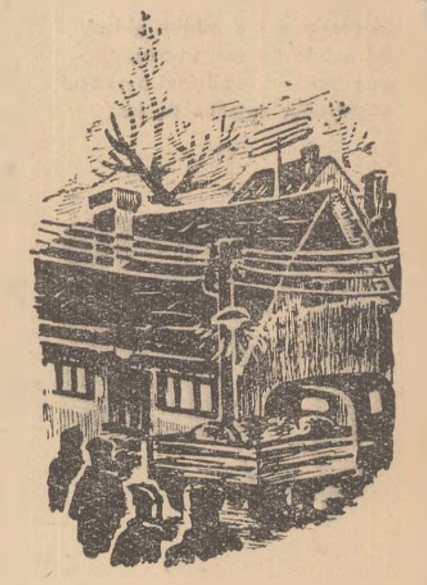
Degetele muzicanților aleargă cu atîta îndemînare pe strunele viorilor și pe clapele de sidef ale acordeonului încît, privindu-le, nici nu-ți vine să crezi că ele s-au deprins mai întîi să strîngă sapa și snopii aspri, grei de aurul boabelor. Colectiviștii, tocmai de aceea îi aplaudă cu atîta căldură pe... muzicanți. Pe Mircea Niță, pe Vasile Teacă, Gheorghe Enache și pe ceilalți — sînt doar colectiviști ca și ei, tovarăși de muncă și voie bună.

La asemenea spectacole date de orchestra populară a gospodăriei agricole colective din Săucești-Bacău, vin deopotrivă și cei tineri și cei mai vîrstnici. Pe fețele tuturor ai să vezi aceeași mulțumire. Și nu-i de mirare, dacă afli cum li-i traiul. Colectivistul Gheorghe Iancu, bunăoară, pentru cele 520 zile muncă făcute cu soția, a primit peste 45 de saci cu grîu, porumb și alte cereale, și vreo cîteva lăzi de zahăr — 130 kg! Aceasta în afară de bani — 7.280 lei! Sau Ion Avădanei. A adus acasă anul acesta cinci care încărcate cu peste 60 de saci de grîu și porumb, iar zahăr — aproape 200 de kilograme! Colectiviștii se bucură din plin de viața îmbelșugată, civilizată, pe care o duc în gospodăria colectivă. Și le place să asculte cîntece înaripate, se bucură. Doar arareori, cînd din păienjenișul strunelor țîșnește, furtunoasă, doina, cei încărunțiți de ani și de necazurile trecutului, se întunecă la față. Nu pot uita vremurile cînd umblau cu tălpile goale, iar cîntecele și le înăbușeau în lacrimi și sudalme; nu pot uita vremurile cînd peste pămînturile acele de pe malul Siretului, nu treceau plugurile lor trase de tractoare, ci calul stăpînului — „cuconu" Grigoriță Mîrza, slugă supusă regelui, crud cu cei care trudeau din noapte în noapte să-i umple lui hambarele. Pe atunci, satul era cufundat în întuneric. Doar la conacul, ridicat în inima satului, ardea o lumină. O singură lumină, sîngerie, pîndind ca un ochi de lup...

— Acum... uitați-vă! Luminile noastre! spune bucuros harnicul gospodar, comunistul Vasile Ivan, președintele gospodăriei agricole colective. Și cînd spune astfel, se gîndește, desigur, nu numai la lumina electrică care arde în ferestrele caselor. Se gîndește, deopotrivă, la lumina pe care o aduc în gospodăria colectivă televizoarele și cele peste 360 aparate de radio (aproape cîte unul la fiecare casă!) la rafturile pline cu cărți ale bibliotecii, la cinematograful, dispensarul și școlile noi în care copiii sorb lumina învățăturii.

Și în primul rînd, se gîndește la drumul luminos, deschis de partid, drumul gospodăriei agricole colective, care le-a asigurat nu numai un trai îmbelșugat, dar și o viață civilizată, demnă de zilele noastre.

AL. DINU IFRIM



REALIZĂRI ale ȘTIINȚEI și TEHNICII în R.P.R.

INDUSTRIA CHIMICA



Țara noastră este bogată în resurse naturale de țiței, gaz metan, sare, stuf, lemn etc., care constituie materia primă pentru industria chimică. Aceste bogății nu erau valorificate în trecut, Romînia fiind țara cu una din cele mai înapoiate industrii chimice.

In anii regimului de democrație populară, în urma congreselor al II-lea și al III-lea al P.M.R., producția industriei chimice a crescut de 11 ori față de anul 1938. Pe harta țării au apărut, rînd pe rînd, Fabrica de acid sulfuric și îngrășăminte fosfatice de la Năvodari, Uzina petrochimică nr. 2 din Ploiești, Fabrica de fibre și fire sintetice de la Săvinești, Fabrica de cartoane de la Chișcani ș.a. Au luat naștere noi ramuri ale industriei chimice, cum ar fi aceea a îngrășămintelor minerale, a maselor plastice, a coloranților, a medicamentelor (numai în acest sector producția cunoaște peste 700 sortimente). Toate aceste produse contribuie la creșterea producției în industrie și agricultură, mărește confortul oamenilor muncii, contribuie la apărarea sănătății. Astfel, în industrie se vor obține însemnate economii prin înlocuirea unor metale cu masele plastice. Agricultura țării noastre își va mări producția în 1965 cu aproape 3 milioane tone cereale boabe prin folosirea îngrășămintelor chimice, iar prin utilizarea antidăunătorilor chimici va fi împiedicată pierderea unor produse agricole în valoare de circa 7 miliarde lei. Prin valorificarea superioară a stufului din Delta Dunării se va putea înlocui, în mare măsură, materialul lemnos scump și greu de regenerat, obținîndu-se mari cantități de celuloză de calitate superioară, furfurol, celofibră etc.

RADIOIZOTOPI

Ce sînt izotopii radioactivi? Niște elemente chimice naturale sau obținute artificial, care au proprietatea de a fi radioactive. Această calitate îi face „vizibili" pentru unele aparate și procedee experimentale, permițîndu-ne urmărirea drumului lor în organismul animal sau vegetal și, ceea ce este și mai important, putința de a-i folosi pentru a interveni în dezvoltarea unor procese vitale sau în stabilirea unor acțiuni vătămătoare. Datorită acestui lucru izotopii radioactivi sînt deosebit de necesari în industrie, agricultură, medicină

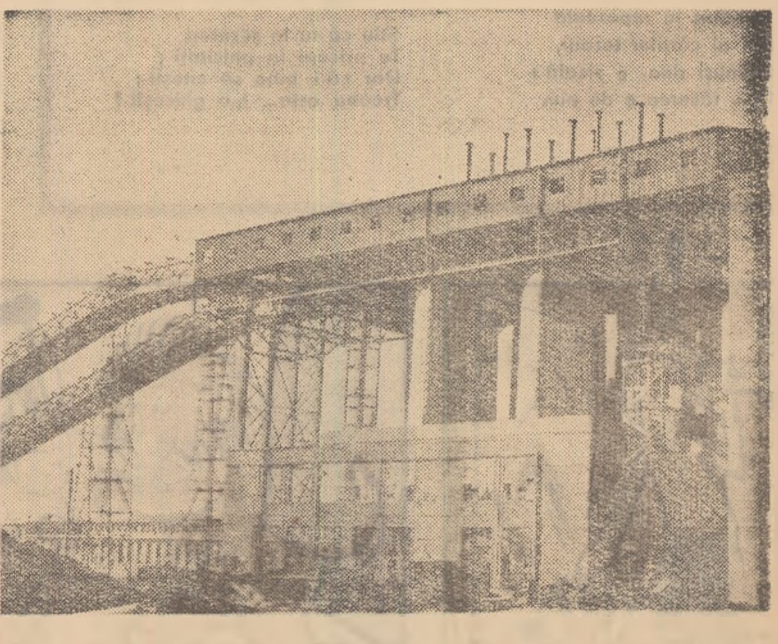
Folosirea radioizotopilor în diferitele sectoare ale științei și tehnicii în țara noastră, constituie o realizare importantă și prin aceea că sînt întrebuințate cantități de izotopi indigeni, furnizate de reactorul nuclear al Institutului de Fizică Atomică.

În industrie izotopii radioactivi sînt folosiți în special în „radiografia" industrială, adică în descoperirea defecțiunilor de sudură, de compoziție a materialelor. „Defectoscoapele" realizate la noi în țară se prezintă la cel mai înalt nivel tehnic internațional. Un rol deosebit îl au radioizotopii în industria petroliferă extractivă și mai ales, în prospecțiunile geologice.

În agricultură izotopii au căpătat o largă întrebuințare pentru stabilirea cantităților de îngrășăminte asimilate de unele plante, a condițiilor celor mai prielnice în obținerea unor recolte bogate, a condițiilor de influențare a procesului de germinare. De pildă, la Institutul de cercetări agronomice și la stațiunea experimentală de la Moara Domnească, cercetătorii au făcut numeroase experimentări cu ajutorul radioizotopilor, referitor la fenomenul îmbolnăvirii, la ameliorarea unor soiuri de plante, la stabilirea temperaturii optime la care porumbul asimilează fosforul din pămînt etc.

Medicina beneficiază și ea din plin de însușirile binefăcătoare ale radioizotopilor, folosiți din ce în ce mai mult în diagnosticarea unor boli și în terapeutică.

Interesante rezultate au dat folosirea izotopilor radioactivi și în stabilirea curenților unor pînze de apă subterane, a unor curenți marini, în detectarea scăpărilor pe conductele magistrale de țiței sau apă și altele.



Noua fabrică de produse sodice din Govora regiunea Argeș, prezintă o mare importanță pentru industria chimică, precum și pentru celelalte industrii. În fotografie vă prezentăm un aspect al fabricii.

MUNCĂ și ODIHNĂ

În Constituția statului nostru democrat popular, pe lingă dreptul la muncă, la învățătură etc. este înscris și dreptul la odihnă. Înainte de 23 August 1944, dreptul muncitorilor la concediu, la odihnă, era o vorbă goală. În stațiunile de odihnă și balneo-climaterice ale țării se „odihneau", între două perioade de trîndăvie... moșierii, capitaliștii, bancherii etc...

Astăzi, grija statului nostru pentru odihna și sănătatea oamenilor muncii, este deosebit de grăitoare. Numai în anul 1960 au fost trimise la odihnă sau la tratament peste 575.000 de persoane. Mii de pionieri și școlari și-au petrecut vacanța în taberele ridicate special pentru ei la Homorod, Năvodari, în zeci de tabere raionale sau regionale. În anii viitori se prevede mărirea spațiului de cazare în stațiuni, prin noi construcții și reamenajări. Astfel, în 1961, capacitatea stațiunilor climaterice din regiunea Ploiești va ajunge la 60.000 de locuri (aproape de două ori mai mare ca în 1955). De asemenea, a fost întocmit proiectul de sistematizare a stațiunii „Victoria" de lîngă Oradea.

Pe litoralul Mării Negre, devenit în acești ani un mare șantier, au apărut în numai cîțiva ani cartiere întregi moderne, de vile, hoteluri și spații verzi, schimbînd cu totul înfățișarea veche a stațiunilor Mamaia, Eforie, Mangalia, V. Roaită El va fi înfrumusețat, în continuare, cu noi vile, terenuri de sport, clădiri social-culturale etc. Numai la Mamaia, pînă în 1962, vor fi date în folosință 18 noi hoteluri, unele cu 14 etaje, care vor putea găzdui, într-o singură serie, pînă la 10.000 de vizitatori.

An de an cresc posibilitățile de cazare a oamenilor veniți la odihnă, se îmbunătățesc condițiile de viață, tratament și recreare în stațiuni, iar numărul celor care vin la odihnă, se mărește necontenit.



În cele mai minunate locuri ale patriei noastre, la munte sau la mare, casele de odihnă găzduiesc cu ospitalitate oamenii muncii veniți în concediu. Iată, în fotografie, unul din aceste locuri: Predeal- Cioplea.



În jurul omului de zăpadă „Fulgii de nea" cu ochii de fetițe zîmbesc și dansează grațios. Sub pelerina albă a omului de zăpadă și în rochițele vaporoase ale fulgilor, se ascund micile artiste ale cercului de balet de la „Clubul C.F.R.-Grivița Roșie" din București.

Prezențe romînești peste hotare

Am în față un album neobișnuit. Pe coperta lui stă scris: „PREZENȚE ROMINEȘTI PESTE HOTARE — 1960". Ii răsfoiesc filele și, deodată, oprindu-mă la una dintre ele, în fața ochilor apare... multă, multă lume, care se îndreaptă spre „Tîrgul internațional de primăvară de la Leipzig".

Nu poți cuprinde cu privirea întinderea pe care se înșiruie pavilioanele diferitelor țări. Sînt peste 50. Iată pavilionul a cărui firmă luminoasă atrage mulți vizitatori — pavilionul „**Republicii Populare Romîne**". Chiar de la intrare, privirea le este atrasă de siluetele maiestoase ale celor două sonde de foraj. Ele sînt produse de muncitorii din patria noastră. Uimirea și interesul crește la apariția machetei unei rafinării, la vederea machetelor unor vase maritime și fluviale, a unei fabrici de ciment; apoi — motoare e' ctrice, strunguri, tractoare... Experți și reprezentanți ai firmelor occidentale, (peste 680) după vizitarea pavilionului romînesc, trec în birourile noastre comerciale pentru încheierea contractelor.

Răsfoiesc mai departe albumul. Deodată, citesc: Corespondentul Agerpres transmite de la „Tîrgul industrial de la Budapesta": „La Tîrgul de la Budapesta participă 19 țări din Europa și America. Pavilionul Republicii Populare Romîne se bucură de un interes deosebit. Atrag atenția mai ales aparatele muzicale, optice, produsele industriei textile, pielăriei, mașinile de uz casnic".

...Și încă o filă... Aceasta arată o sală de spectacol. Dansurile avîntate și cîntecele minunate entuziasmează publicul. Aplauze îndelungate... Artiștii sînt cîntăreți și dansatori romîni din Ansamblul U.T.M., iar spectatorii sînt ciprioți. „Ansamblul romîn a cucerit inimile publicului cipriot...". scriau a doua zi ziarele din Cipru.

Am ajuns în orașul Cleveland din statul Ohio (S.U.A.). In sala mare de concerte, dirijorul George Georgescu, artist al poporului din Republica Populară Romînă, conduce una din cele mai bune orchestre din S.U.A. Exclamațiile: „Bravo", scandate în picioare de spectatori, lucru puțin obișnuit în S.U.A., exprimă aprecierea înaltă dată artistului romîn.

Albumul are încă multe file. Iți trebuie zile și nopți să le parcurgi. Ele vorbesc cu prisosință despre transformarea, dezvoltarea și prosperitatea patriei noastre.

PE DRUMUL SPRE FERICIRE

(Urmare din pag. 1-a

moase, cu clase mari, luminoase și cu mobilier nou — pentru învățămînt deci — statul nostru alocă 4 miliarde 155 milioane lei. Aceasta înseamnă că în anul ce vine numărul școlarilor patriei noastre va crește cu circa 280.000 elevi față de anul școlar în care învățați, aceasta înseamnă că 3.200 noi săli de clasă, ce se vor inaugura în anul ce vine, vor primi, cu un aer sărbătoresc pe noii lor locatari — școlarii.

Studenții patriei noastre — viitorii ingineri, profesori, oameni de știință și artă — vor primi în 1961, ca dar din partea poporului nostru, noi săli de laboratoare, noi săli de cursuri, cămine pentru 11.000 de studenți. 12.500 de studenți vor lua masa, în 1961, în cantine noi, moderne, construite în lunile ce urmează.

In Capitala patriei noastre, la București, va începe în 1961 construirea unei uriașe clădiri, o adevărată cetate a științei. Ce va fi aci? Institutul Politehnic! Zilnic, în sutele de încăperi ale institutului, vor primi lumina științei — pregătindu-se să devină ei înșiși ingineri, constructori, oameni de știință — mii de studenți.

In satele cele mai îndepărtate ale țării, se vor inaugura în 1961, noi școli, cămine culturale, biblioteci...

Pe cuprinsul țării, cel care călătorește observă la tot pasul cum se construiesc locuințe pentru oamenii muncii. București — capitala patriei — este renumită ca un oraș al construcțiilor. Ei bine, în anul pe care-l așteptăm gătiți de sărbătoare, 37.000 de noi apartamente își vor primi noii locatari: muncitorii și familiile lor, oameni ai muncii din uzine și instituții.

Bugetul de stat pe 1961, este un buget al avîntului economiei naționale, un buget al păcii și al creșterii bunăstării oamenilor muncii.

Marea Adunare Națională a discutat apoi propunerile pentru îmbunătățirea împărțirii administrative a teritoriului R. P. Romîne. Imbunătățirea împărțirii administrative s-a făcut în scopul asigurării dezvoltării neîntrerupte a construcției economice, social-culturale și de stat, și a ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru apropierea aparatului de stat de masele largi ale populației, pentru continua atragere a oamenilor muncii la activitatea de conducere a treburilor obștești.

Zilele trecute, ziarele au mai adus o veste privitoare la anul ce vine: sîmbătă, 24 decembrie, la Palatul Republicii a avut loc constituirea Consiliului Central al Frontului Democrației Populare în vederea viitoarelor alegeri pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare — eveniment de mare însemnătate pentru poporul nostru.

Anul ce vine ne va prilejui noi bucurii. Sub flamura partidului nostru, care ne călăuzește spre victorie, mergem înainte cu pași siguri. Sînt pașii unui popor hotărît să-și croiască, prin muncă, un drum sigur spre fericire.

Voi, pionierii, care azi mai sînteți pe băncile școlii, mîine veți deveni constructorii comunismului. Deocamdată însă, învățați în așa fel, încît, oricînd să puteți ține capul sus, cu mîndrie.

Anul 1961 va deveni pentru întregul nostru popor, un an de noi și mărețe victorii sub conducerea încercatului nostru părinte — Partidul.

La mulți ani!

SCÎNTEIA PIONIERULUI

DE CE E TRIST JOHN ?

Ochii lui John sînt triști ca niciodată astăzi. Două lacuri adînci și limpezi peste care s-a iscat umbra plumburie a norilor, încețoșindu-le unda, furîndu-le resfrîngerea luminoasă... Nici măcar micul banjou, închegat cu iscusință dintr-o cutie de conserve și o coadă veche de chitară, nu-i mai poate alina inima cu sunetele lui ciudate.

De ce e trist John? Prietenii lui, care-l știu mereu agitat, vioi, gata oricînd să fluiere o melodie, s-ar mira poate. Doar astăzi nu s-a întîmplat nimic deosebit. Astăzi John e la fel de flămînd ca ieri. Flanela lui vărgată, dăruită cîndva de fochistul unui cargobot, și prin care i se văd umerii slabi, negri ca abanosul, e la fel de ruptă ca ieri. Ba, parcă frigul s-a mai îmblînzit puțin. Atunci ?

De la o vreme, pe John nu-l mai miră nimic. Înțelege multe lucruri acum. E mare. Împlinește 12 ani. Da, 12 ani... Intr-o după-amiază ca asta ar trebui să stea lîngă sobă, cu o carte în mînă, repetîndu-și lecțiile...

Tresare... Zîmbește, amintindu-și: Astăzi nu. Astăzi copiii au luat vacanță. In zori, nici unul dintre ei n-a mai trecut spre școală cu ghiozdanul plin. Era bucuria tainică și, totodată, marea suferință a lui John: să-i privească...

Dimineața se scula devreme ca să plece după „treburile" lui. Treburi cu totul întîmplătoare și vremelnice: un geamantan purtat pînă la stația metroului, vînzarea unui ziar senzațional apărut peste noapte, spălatul unei mașini... Dar nu pleca niciodată spre furnicarul centrului, înainte de a privi cum trec copiii către școală. Ii privea cu inima tulburată de vise, cu un amestec de bucurie și durere. Apoi, după ce ultimul băiețaș se pierdea după colțul străzii, pleca și el, cu ochii aburiți.

Acum însă, e vacanță. Pentru o bucată de timp, nu va mai putea să-și trăiască visul fiecărei dimineți. Fiindcă asta n-o știa nimeni: inima lui John pornea totdeauna, zi de zi, alături de băieții și fetele cu ghiozdan, înspre clădirea severă și îndepărtată a școlii.

Așezat pe treptele tocite ale casei, John ridică ochii spre înălțimi. Vîrfurile zgîrie-norilor se pierd undeva, în cerul mohorît de iarnă. Un fulg de nea, rătăcit, ca o steluță albă și înghețată, i se așază pe frunte. Departe, abia ghicită, se profilează statuia cunoscută, purtînd în mînă o făclie gigantică. Femeia aceasta uriașă, de piatră și fier, numită „Libertate", voia să spună că toți cetățenii Statelor Unite ale Americii se află sub ocrotirea ei. Și el, John, băiatul de 12 ani, e cetățean american. Dar el, e un om liber? El și alte mii de copii negri din S.U.A. sînt liberi de a căra geamantane, de a vinde ziare, de a răbda de foame și de a îngheța de frig. Liberi de a fi alungați și înghiontiți dacă se apropie de poarta școlii unde învață copiii albilor. Copiii celor avuți, bineînțeles, fiindcă ceilalți sînt buni și prietenoși cu John, au fețele supte și pantofii scîlciați, ca și el...

John e mare acum. Înțelege multe lucruri. Tace, privind cerul plumburiu. Prietenii lui, care-l știu mereu gata de joacă, de fluierat, s-ar mira poate: De ce ești trist, John?

VASILE MANUCEANU

Te slăvim, patrie dragă!

STELELE

Pe sub bolţi scînteietoare
Luna, cu alai de stele,
S-a oprit să mai privească
Plaiurile ţării mele...

Munţi înalţi, cu frunţi de cetini,
Diafani, acopăr zarea;
Pe căluţii ei de spumă
Către ţărm aleargă marea...

Lîngă dealuri, lîngă ape,
Zvelte-n cîmpurile blonde
Se înalţă, mai semeţe,
Cît cuprinzi cu ochii, sonde...

Jucăuşele izvoare
Se grăbesc din stînci să vină
La Bicaz, şi-n vuiet mare
Urcă-n globuri de lumină

Strălucind, de parcă noaptea,
Din poiene minunate,
A strîns braţe de luceferi
Şi le-a risipit în sate...

De aici, din miez de munte,
Fie iarna, fie vara,
Încărcat cu minereuri
Trenul pleacă-n Hunedoara.

Iar în mările de spice
Lunecă pe valuri line
Sub polei de raze, flota
Uriaşelor combine.

. . . .

Să zărească mai de-aproape
Plaiurile ţării mele,
Se desprind din constelaţii
Fulgere tîrzii de stele...

Şi din bolţi scînteietoare,
Fie iarna, fie vara,
Cîte stele, cîte stele
N-or zbura să-mi vadă ţara?!

ANESIA BALADA
Şcoala medie nr. 31,
Bucureşti



REPUBLICA

De ziua ta măreaţă,
Ce luminoasă eşti!
Noi îţi dorim din suflet
Mereu să înfloreşti!...

Mai mîndră, mai frumoasă,
Să străluceşti în soare
Cu tot ce te îmbracă
În strai de sărbătoare.

Cu mari hidrocentrale,
Cu fabrici pînă-n cer,
Cu holdele bogate,
Cu cînt de pionier.

Cu Dunărea străveche,
Cu blocuri noi pe străzi,
Cu carpatine piscuri,
Albite de zăpezi.

De ziua ta măreaţă,
Ce luminoasă eşti!
O, ţara mea!... Sub soare
Mai mîndră să-nfloreşti!

VARGA LUIZA
Şcoala medie nr. 36,
Bucureşti



Furnalul

Vezi furnalul? Voiniceşte
se înaltă pîn' la cer.
Arde-n el şi clocoteşte
greul minereu de fier.

Un vulcan e. Lavă, piatră
are înlăuntru 'lui.
Dar stăpîn pe-această vatră
este mîna omului.

Fierul despărţit de zgură
vrea să iasă, cere loc.
Iată: se deschide-o gură,
curge un pîrîu de foc.

Şi cînd intră-n forme fierul
sar în sus scînteile.
Crezi că-aici se fac, pe cerul
nopţii, toate stelele.

G. STERIAN
Şcoala de 7 ani, satul Peicani
comuna Găgeşti, regiunea Iaşi



„Noi construcţii"

desen de pionierul
HAION DAN
Cercul de desen
Palatul pionierilor
Bucureşti

Ţara mea

Cît eşti de mîndră şi frumoasă, patria mea dragă! Ca un zid de cetate se ridică falnicii tăi munţi, cu crestele lor înzăpezite, cu brazii lor frumoşi, cu izvoarele repezi şi reci; sub cerul tău senin şi limpede rîd în soare dealuri cu livezi şi podgorii; Dunărea cea bătrînă, care scaldă cu apele ei domoale şi limpezi cîmpia mănoasă a Bărăganului, îşi poartă cîntecul valurilor pînă la marea cea albastră; bogăţiile tale nenumărate curg ca un izvor puternic din adîncurile pămîntului tău răscolit de braţele vînjoase ale muncitorului. Soarele dezmiardă cu razele sale jucăuşe, de aur, fabrici şi uzine, furnale şi sonde, blocuri de tot felul, unde oamenii muncii construiesc socialismul; sînt oamenii tăi, noi, luminaţi, care muncesc cu dragoste şi avînt pentru înflorirea ta, patrie scumpă! Păsările ciripesc voioase prin parcuri şi păduri, iar copiii tăi dragi zburdă plini de voioşie, învăţînd cu sîrguinţă în şcoli largi şi luminoase, ocrotiţi de raza caldă a partidului.

Pionierii te iubesc şi te cîntă sub faldurile steagului tău biruitor, muncind şi visînd la viitorul şi mai luminos pe care ţi-l vor făuri mîine.

Te iubesc cu recunoştinţă, patria mea dragă, pentru copilăria mea fericită, şi-ţi dăruiesc toată munca şi puterile mele ca pe pămîntul tău să domnească în veci libertatea şi pacea.

POPESCU DANA
Cercul literar, Palatul
pionierilor, Bucureşti

Cînt patria

Prea mici şi prea puţine sînt gîndurile mele
Ca să te cînt pe tine, iubit pămînt natal.
Ţi-e cerul parcă altfel acoperit cu stele,
Şi valurile mării mai blînde vin la mal.

Mai mîndrii îţi sînt munţii, şi altfel vin la vale
Năvalnicele rîuri cu unde reci, adînci.
Puternice şi repezi, ele îşi taie cale
Prin cele mai semeţe, mai tari, mai-nalte stînci.

Dar omul nou în hăţuri de piatră le-a cuprins,
Şi-a construit palate de basm — hidrocentrale,
Şi mii de constelaţii pe trupu-ţi s-au aprins,
Şi-ţi luminează, ţară, sătucurile tale.

Şi larg îţi e ogorul, privirea nu-l cuprinde
O mare e, o mare de coapte spice blonde
Şi peste subcarpaţii domoli şi verzi se-ntinde
Pădurea minunată a miilor de sonde.

Îmi e condeiul tînăr şi fără-ndemînare,
Cuvintele pe file nu le aştern uşor.
Dar tot ce scriu, timidă-i şi sinceră cîntare
A frumuseţii tale, pămînt înfloritor!

DAVIDOVICI VICTORIA
Cercul literar, Palatul
pionierilor, Bucureşti



Un fapt semnificativ

Masiv, cu o arhitectură ce-l deosebeşte de clădirile din jur, Palatul Republicii se întinde, uriaş, pe cîteva mii de metri pătraţi. Aici se lăfăiau în trecut regii. De aici se întindeau tentaculele regale prin care se apuca prada. De aici păianjenul monarhist îşi ţesea păienjenişul legilor în care ţineau poporul înrobit. Aici, au fost puse la cale diferite afaceri murdare ce aduceau miliarde de lei regelui şi tot de aci au pornit şi ordinele pentru asasinarea celor 11.000 de ţărani în 1907... ordinele pentru asasinarea — în 1933 — a eroilor de la Atelierele C.F.R. Griviţa. Pe atunci, cînd regii huzureau, lespezile de piatră ale palatului apăsau greu pe umerii poporului subjugat...

Astăzi, adăugîndu-i-se o nouă sală, monumentala clădire încinsă cu un imens brîu de blocuri noi de locuinţe, are sub bolţile şi arcadele sale elementele unei noi vieţi. Sute de oameni ai muncii urcă impunătoarele scări de marmură şi trec prin încăpătoarele săli, firesc, nestingheriţi, oprindu-se îndelung în faţa operelor de artă, exponate. Astăzi, la Palat se află Muzeul de artă plastică. Imagini din activitatea de pe întinsul patriei noastre, aspecte din munca oţelarilor şi a colectiviştilor, fragmente din viaţa noastră nouă răsfrînte prin oglinda măiastră ale penelului, împodobesc cu filele istoriei noi, interiorul vechiului palat.

Deunăzi, din mulţimea vizitatorilor, mi-a atras atenţia un om care privea, într-un fel propriu, deosebit, atît exponatele de artă plastică, cît şi arhitectura sălii

— De unde eşti, tovarăşe? l-am întrebat.

— Mă numesc Marin Muşat şi sînt colectivist din comuna Şoldanu. Am venit în Bucureşti şi m-am oprit să văd şi eu palatul nostru, al Republicii...



REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.6010 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".